

Barcelona, 8 gener 1963

Estimat Pere Calders:

Quan avui he rebut la teva targeta de felicitació per l'any nou, i he vist la teva adreça: Sant Cugat del Vallès, gairebé se m'ha escapat un crit de sorpresa i d'alegria. Ignorava que fossis aquí. He telefonat de seguida al nostre Joan Oliver per a participar-li la bona notícia. L'endarrerit era jo. "Ja ens hem vist fa dies", m'ha dit. I m'ha contat la teva petita amarga odissea d'arribada. Ho he lamentat de debò perquè considero que deu ser ben desagradable tornar i trobar-se en una situació semblant a la teva. No cal que et digui que sóc el d'abans per a tu. El d'abans, és un dir, perquè sóc dues vegades avi i estic en camí de ser-ho per tercera vegada. Sigui com sigui estic al teu manar. Si et puc ajudar ho faré amb entusiasme i desitjo que solucionis tots els teus problemes avantatjosament. El que trobo que hauríem de fer és veurer'ns i xerrar llargament. Et confesso que estic realment satisfet de saber que ets aquí, a tocar, i que t'hagis recordat de mi en aquesta ocasió en que la gent ben educada es desitja mútuament felicitats i prosperitats de bona mena.

No et facis esperar. Telefona'm i, si no poguessis venir a casa meva, jo et vindria a veure on tu m'indiquessis. T'escric a corre-cuita amb ganes de fer-te arribar la meva salutació emocionada. No he oblidat res de bo. Una cordial abraçada per als teus de part nostra i una d'entra-nyable i molt afectuosa per a tu de

Xavier Benguerel